

توسعه پایدار

پایداری اجتماعی در جامعه و شاخص های تاثیر گذار آن در معماری

محمدعلی پوراحمدیان کورانه^۱، عبدالله حسن زاده^۲، جواد شریف نژاد^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه (a3kani98@gmail.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه (ashk.s2.as63@gmail.com)

۳- استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه (jshn_1@hotmail.com)

چکیده

مفهوم توسعه پایدار به طور رسمی توسط کمیسیون برانتلند در سال ۱۹۸۷ وارد حوزه ادبیات عمومی شده است. بر اساس این مفهوم، توسعه پایدار دارای سه شاخه زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی میباشد. عقیده بر این است که بعد از دو دهه از آغاز بحث های توسعه پایداری، بعد اجتماعی پایداری مورد غفلت قرار گرفته و تمرکز بر ابعاد محیطی توسعه و رشد اقتصادی بوده است. اخیرا بسیاری از روش های فناوری محیطی، قبل از اینکه با موفقیت کامل شوند، با شکست مواجه می شوند بدلیل ناتوانی طراحانشان که نتوانسته اند، پیوستگی و محتوای فرهنگی - اجتماعی معماری را تشخیص دهند، یا اینکه نیازها و انتظارات کسانی را که قصد دارند از آن استفاده کنند را درک کنند. در واقع در اینجا هدف این است که، چگونه جامعه را به پایداری برسانیم بدون اینکه ارزش های فرهنگی و محلی خود را فراموش کنیم. پایداری اجتماعی نقش مهمی در یافتن راه حل هایی برای تاثیر متقابل گروه های اجتماعی بر هم ایفا کند. علاوه بر پتانسیل بالای توسعه پایدار اجتماعی در طراحی معماری، تاکنون پژوهش های اندکی برای تعیین شاخص های توسعه پایداری اجتماعی در این رشته انجام شده است. این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای، مقالات و منابع علمی و روشی توصیفی تحلیلی است. در ابتدا مروری بر پیشینه موضوع، ابعاد کلی توسعه، تعاریف مختلف پایداری اجتماعی، مبانی و اصول پایداری اجتماعی و در آخر به جایگاه معماری در توسعه پایدار و معیارها و شاخص های پایداری اجتماعی در معماری خواهیم پرداخت.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، پایداری اجتماعی، شاخص های تاثیرگذار آن در معماری، پایداری معماری